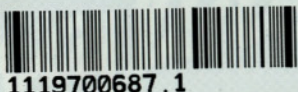

Celje - skladišče
D-Per
214/1970

1119700687,1

COBISS

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI EMO CELJE

EMAJLIREC - LETOS DRUGAČE

Članom kolektiva prinašamo novico, da v tem mesecu poslednjič prejemo Emajlirca urejenega še po dosedanjem konceptu lista. Za takšno odločitev je bilo več vzrokov in po razpravi in sklepu upravnega odbora, bo informiranje poslej malce spremenjeno s težnjo, zagotoviti članom kolektiva možnost spremljanja dogodkov na širšem področju. Emajlirca sam bi ostal kot mesečnik — list za razprave in tiste sestavke, ki sodijo izključno za tovarniške zidove in ograje.

Vsi člani našega kolektiva bodo poslej prejeli celjski Novi tednik, za katerega bo poravnala celoletno naročnino tovarna. V Novem tedniku bomo vsakokrat imeli dva časopisna stolpca tudi mi v rubriki Novice iz EMO. Tako bomo najnovejše dogodke v tovarni spremljali v Novem tedniku — tedensko. Tudi v celjskem Radiu si bomo z letno naročnino tednika (saj je redakcija pod eno streho) zagotovili stalno oddajo, ki bo vsako sredo trajala 10 minut. Oddajo boste spoznali po naslovu Radio — Celje — EMO za Vas. Za rubriko v Tedniku bo gradivo tedensko pošiljalo uredništvo Emajlirca, za radijsko oddajo pa skupina gospodarske propagande in uredništvo Emajlirca skupaj.

Kot mesečnik in še drugi obveščevalec članov kolektiva bo Emajlirca seveda malce drugačen. Prišel bo predvsem sestavke trajnejšega značaja, problematiko, razprave, strokovne sestavke itd. Želimo, da bi z obema oblikama zagotovili našim delavcem boljše obveščenost.

In še beseda o našem ozvočenju: iskreno želimo, da bi že v tem letu nastrgali neke toliko denarja, da bi lahko ozvočili vse večje prostore v podjetju. Tedaj bi namreč lahko uspešno začeli tudi s poročili v času odmora, ki bi jih lahko slišal velik del članov kolektiva. V tem trenutku pa bi skoraj nihče, ki je prišel na delo, ne mogel reči, da ne ve, kaj je pri nas novega. In še beseda o glasbi med odmorom... Upamo, da bomo v prihodnjih dneh končno le dobili rezervni del za gramofon pri razglasni postaji in, da se bo v veselje mlajšim in na resnično žalost mnogih drugih spet oglasila glasba z novih plošč Jugotona in teh se je spet nekaj nabralo. To zagrebško podjetje pa nam je tudi za letos obljubilo pošiljati nove posnetke zastonj, mi pa jih bomo zavrteli in upamo, pridobili Jugotonu tudi kakšnega kupca.

Priprave za 42-urnik

Pri obravnavi poročila o izvršitvi sklepov je delavski svet na seji dne 6. januarja 1970 osvojil predlog, da bomo prešli na 42-urni delovni teden 1. marca ali 1. aprila 1970 ob upoštevanju vseh z zakonom določenih pogojev. Analizo pogojev za ta prehod pripravijo strokovne službe. Upravni odbor pa je pooblaščen, da na podlagi analize odredi vse potrebne ukrepe, ki so v zvezi s preходом na 42-urni delovni teden potrebne.

Upravni odbor je na seji 15. januarja 1970 izpopolnil komisijo, ki pripravlja prehod na 42-

urnik in je bila imenovana že ob koncu leta 1968, tako da sedaj komisijo sestavljajo:

1. Jančigaj Miro — predsednik
2. Zupanek Milan — član
3. Božič Zvonimir — tajnik
4. Pompe Rihard — član
5. Pavlič Alojz — član
6. Vajdič Rudi — član
7. Lesjak Albin — član
8. Štumberger Jože — član.

Naloga komisije je, da pripravi predlog prehoda v smislu gornjega sklepa delavskega sveta in ga predloži upravnemu odboru.

VSEBINA TE STEVILKE:

- Ob začetku leta 1970. smo dali besedo vodjem sektorjev in obratov...
- Pravemu se je nasmehnila sreča
- Odaci — propagator Kamina EMO-5
- Organizacija na Golteh v razpravi
- Dejavnost organov upravljanja v letu 1969
- II. delovna konferenca ZMS — EMO
- Spomini na Kornate

NOVI PRAVILNIKI

Komisija za uskladitev samoupravnih aktov s 15. ustavnim amandmajem je sestavila in predložila delavskemu svetu v obravnavo:

- pravilnik o knjigovodstvu,
- pravilnik o materialnih stroških in
- pravilnik o stalni kontinuirani inventuri sredstev in njihovih virov.

Delavski svet je predložene pravilnike z dospelimi pripombami obravnaval na seji dne 6. 1. 1969 in sklenil, da se pravil-

niki kot taki potrdijo, predložene predloge za spremembe pa naj prouči komisija za uskladitev samoupravnih aktov in jih predloži upravnemu odboru v dokončno potrditev.

Komisija je svoje delo že opravila in predložila upravnemu odboru nekatere spremembe, katere je potrdil upravni odbor na seji dne 15. 1. 1970. Vsi trije pravilniki z osvojenimi spremembami veljajo od 6. 1. 1970 dalje.

OPĆE TRGOVAČKO PODUZEĆE
KARLOVAC

PRIZNANJE

TOVARNI „EMO“ CELJE

u povodu 20-godišnjice OTP-a za dugogodišnju uspješnu poslovnu suradnju i primjerne međusobne odnose

U Karlovcu, 1. prosinca 1969.

Direktor

Predsjednik RS

(Signature)

(Signature)

POGLED NAZAJ

OB ZAČETKU LETA 1970 SMO DALI BESEDO VODJEM SEKTORJEV IN OBRATOV, DA O DELU, PRIZADEVANJIH IN USPEHIH – PA SEVEDA TUDI O TEŽAVAH V MINULEM LETU NEKAJ POVEDO ...

SEKTOR EKONOMSKO TEHNIČNIH RAZISKAV V LETU 1969 OB PREHODU V LETO 1970

Vsebinsko izpopolnjena dejavnost novo formiranega sektorja po uveljavitvi makro projekta nove organizacije tovarne je vse sodelavce v sektorju postavila pred vrsto problemov v novih okvirjih in dimenzijah. Delo je bilo v marsikaterem primeru v prispodobi rečeno, oranje ledine. Oranje ne bi bilo zahtevno delo, v kolikor bi imeli na voljo primerna sredstva. Manjkalo nam je nekaj težkih vlačilnih traktorjev, da o manjših in lažjih sredstvih ne govorimo.

Na kratko izdelan obračun naporov in rezultatov vam dokazuje, da smo le zaorali prve brazde, ki nam dajejo hrabrost za novo nastavev pluga. Uveljavitev posameznih dejavnosti v sektorju je potrebno ocenjevati vedno v okviru celotne dejavnosti sektorja in ugotovitev, da so vse samostojne dejavnosti obdržale ritem svojega dela. Razvoj novih izdelkov, programiranje investicij, ekonomske raziskave, standardizacija z indokom in preizkušanje so na samostojnih področjih dela prispevali k formiranju zaključnih perspektivnih okvirov celotnega razvoja. Dejstvo, da so vse dejavnosti praktično aktivno sodelovale pri oblikovanju perspektivnega razvojnega programa tovarne od 1. 1970 – 1980 in da je v končni fazi izdelava investicijske tehnične dokumentacije za uveljavitev celotnega programa, so rezultati, ki jih ne smemo in ne moremo zanemariti. Toliko večja vrednost teh del je pogojena s težavami, na katere smo ob praktični obdelavi naleteli, ker nimamo v tovarni dovolj dosledno formiranih in zbranih vseh potrebnih podatkov za analizo obstoječega stanja. Formiranje in zbiranje podatkov pa predstavlja delo, ki ni po svojem karakterju izstopajoče, je pa zelo zahtevno, naporno in zaradi tega nevhvaležno.

Vse delo na področju sektorja je nevhvaležno tudi zaradi zakasnelih uveljavitev produktov našega dela. Programiranje investicij ima najmanj enoletni rok izvajanja, če ne upoštevamo tudi rok za zbiranje sredstev, iskanja najugodnejših možnosti za realizacijo. Tako ocenjujoč je naše delo javno neopazno in pod stalnim pritiskom nujnosti po vsebini in roku. Prepričan sem, da je eden izmed odločilnih stimulatívni faktorjev priznavanje in vrednotenje dela, ki je prak-

tično vidno s časovno zakasnitvijo. Ne smemo tudi zanemariti čisto običajni človeški faktor, pozabljivost, ki je vedno prisoten in se ob sami uveljavitvi dela pozabi na vse predpriprave, ki so nujno potrebne. Zaradi tega si dovoljujem, da ob tej priliki dam priznanje vsem, ki so se v letu 1969 trudili, da je delo v sektorju teklo kljub težavam, ki so se pojavljale. Posebej bi dal priznanje vsem tistim sodelavcem, ki jim ni bilo nikdar žal časa za izvrševanje posameznih nalog, pa čeprav smo morali delati cele noči in dneve.

Prepričan sem, da bomo lahko tudi v letu 1970 opravili veliko dela, če bomo tudi v prihodnosti vzdrževali zavest sodelovanja in potrebe po medsebojni pomoči na osnovi iskrenega tovarištva.

Miro Jančigaj

GOSPODARSKO ANALITSKI SEKTOR

Leto 1969 predstavlja za finančni sektor leto izrednih naporov vseh služb, oddelkov in seveda s tem vseh sodelavcev.

Uvajanje in izvajanje mehanografske obdelave se je razširilo, poslovanje dislociranih obratov Bistrica in Krševac z oz. na večje plane se je povečalo, poslovanje servisa se je odvijalo z izrednimi težavami, število došlih računov se je podvojilo, mehanografske tabele so zahtevale vsled mnogih napak mnogo dodatnih del in posegov, da so bile primerne za uporabo. Skratka sektor je imel ob zmanjšani zasedbi dosti več dela, saj se je moral držati postavljenih rokov ob istočasnem pomanjkljivem in neažurnem delu drugih služb izven svojega sektorja, ki so podatke in dokumente morale dajati.

Nelikvidnost je za vsako podjetje ena izredno težkih zavor za normalno poslovanje, še posebej, če ima določene neusklajene pogoje finansiranja. Nelikvidnost, v kateri smo se znašli že v začetku leta, se je vsled povečane proizvodnje in nezadostnih obratnih sredstev ter nerazumevanje bank večala iz meseca v mesec. Sredstva za izplačila OD smo zbirali z največjo muko, pri tem pa morali puščati na stranskem tiru zahteve za plačila bankam in dobaviteljem, kar nam je finančno situacijo zaradi tožb in rubežev v pogledu zmanjševanja dohodka še slabšalo.

Rečemo lahko, da bi se situacija odvijala še slabše, če ne bi s pomočjo kompenzacij in drugih načinov plačevanja in nabav,

stanje terjatev in obveznosti zmanjševali, pri tem pa so pretili nekateri mnogo znoja.

Izterjevalne službe nimamo urejene, pripomogla pa bi veliko z načrtnimi akcijami in posegi izterjatve k boljši likvidnosti. Žal ni bilo zadostnega posluha, za to, kar so druga podjetja uvedla že pred nami. Celo poslovanje sektorja bi se odvijalo dosti bolj ekspeditivno in ažurno, če bi druge službe za potrebe GAS imele več razumevanja. So nekatera delovna mesta tudi preobremenjena, poskusili smo s solidarnostnimi posegi pomagati jim, vendar je tak način dela dostikrat samo gašenje.

Delavci GAS opažajo nedelavnost nekaterih oseb v drugih sektorjih, to pa jim zbija moralo in dela malodušje ob misli, da smo v podjetju vsi enaki, da zajemamo vsi iz istega kotla, samo pa da zajemalke niso pravilno dimenzionirane.

Znano je, da so prav delavci v GAS podvrženi rokom, zakonom, stalnim intervencijam na zahtevo komitentov, ažurnosti v delu, kar v drugih sektorjih sploh ni ali pa ne v tolikšni meri, da pa so v podjetju tudi večsah nezaželeni kadar odkrivajo napake in škode, ki jih marsikdo povzroča hote ali nehoti, vendar vsekakor brez posebnih kazni.

Želimo, da bi v letu 1970, ko bodo izvršene razne organizacijske spremembe v podjetju, bilo za vse delavce v GAS več razumevanja, pri vseh, ki krojijo usodo te večsah zapostavljene, a nujne dejavnosti v podjetju.

Viktor Piliš

SEKTOR PRODAJE

Trdimo lahko, da smo pri plasmanu in prodaji naših izdelkov, tako na domačem kot tudi na inozemskem tržišču, zelo uspešno zaključili poslovno leto 1969. Namreč, po obstoječih podatkih smo v tem letu prodali za več kot 5 milijard S-din izdelkov več kot v letu 1968. Ta prodaja je bila realizirana na eni strani kljub izredno močni konkurenci, s katero smo se srečevali v tem letu, tako v pogledu cen, prodajnih pogojev itd., pri večini naših izdelkov največ pa pri emajlirani in pocinkani posodi in pečeh na olje in na drugi strani zaradi vedno zahtevnejšega tržišča tako z ozirom na asortiman, točne dobavne roke, kvaliteto itd. Vsi ti pogoji na tržišču so skozi vse leto 1969 zahtevali izredne napore vseh sodelavcev v sektorju prodaje.

Dosegli bi sicer lahko še boljše rezultate, če med letom posebno v II. polletju, ne bi prišlo v tovarni do precejšnjega izpada strojne opreme predvsem stiskalnice, kar nam je izredno poslabšalo asortiman in seveda plasman, posebno pri večji posodi. Zaradi nekvalitetne pločevine je prišlo v zadnjih mesecih do izpada proizvodnje special posode, ki je izredno iskana na tržišču in je zato nismo mogli plasirati. Tudi z vrsto novih izdelkov, na katere smo računali, kot so peči na olje EMO-3, novi WC izplakovalnik, emajlirana posoda – predvsem special s plastičnimi gumbi in ročaji itd., nismo prišli na tržišče, čeprav je bil plasman za te izdelke več ali manj zagotovljen in bi si s tem povečali realizacijo.

Poleg samega plasmana in prodaje izdelkov smo v letu 1969 imeli največ težav s skladiščenjem blaga in to predvsem zaradi pomanjkanja skladiščnih prostorov. To se je najbolj odrazilo pri emajlirani in pocinkani posodi, posebno pa še pri oljnih pečeh. Ker smo skladiščenje emajlirane posode delno rešili z nabavo box palet, manjka pa še dodatna vzporedna mehanizacija kot so viličarji, smo pa morali oljne peči skladiščiti po raznih drugih skladiščih v Štorah, Ljubecni, Ormožu itd., kar nam je povečalo težave posebno pri kompletiranju naročil kupcev.

Skratka, s povečano proizvodnjo, novimi tržnimi pogoji, vedno večjo konkurenco, je nujno potrebno, da vzporedno s tem preskrbimo in izgradimo čim prej tako nujno potrebne skladiščne prostore.

Kljub vsem tem navedenim težavam smatram, da smo v mesajah največjih možnosti z uspehom zaključili leto 1969.

Marjan Piliš

Povodom velikog jubileja — vaše 75 godišnjice — i uspešnog rada vaše fabrike pridružujem se u ime skupštine grada Beograda i svoje lično čestitkama sa željom, da još dugi niz godina nastavite svoj plodni i uspešni rad.

Branko Pešić
predsednik skupštine
grada Beograda

POGLED NAZAJ

SEKTOR POSLOVNIH ODNOSOV – DELOVNI USPEHI V 1969. LETU

SPO je v svoji zasnovi in organizacijski obliki zelo mlad, saj praznuje komaj obletnico rojstva. Kot vsak novorojenec, se je tudi naš sektor oblikoval, razvijal in iskal svojo fizionomijo ne glede na to, da so v okviru sektorja tudi službe, ki so pred tem delovale kot štabne in s tem osrednje službe podjetja.

Svoje delo smo podrejali samo enemu cilju – povečati proizvodnjo in dohodek, upoštevaje pri tem, da je za to treba ustvariti primerne organizacijske, kadrovske, prehranske in druge pogoje, ki bodo omogočili in zagotovili primerno počutje delavcev na delovnem mestu, kar je važen pogoj za dobro delo in večjo produktivnost.

Katere so bile naše glavne naloge in uspehi v 1969. letu?

Ker se v celoti zavedamo, da so strokovno usposobljeni ljudje skupaj s stroji predpogoj za uspešno proizvodnjo, smo se predvsem trudili, da bi fluktuacija strokovnega kadra spravili v normalne meje. S pogodbi, delnimi spremembami OD in razgovori, smo tudi to uspeli. Istočasno pa smo na različne načine iskali potreben strokovni kader in tudi pri tem dosegli uspehe, saj smo na novo sprejeli 17 tehnikov, 7 inženirjev in 5 ekonomistov. Poleg tega smo na novo sprejeli tudi več drugih strokovnjakov.

Skrb smo posvečali tudi vzgoji lastnega kadra preko naših učnih delavnic, različnih seminarjev in štipendijske politike. V lanskem letu smo podelili 30 štipendij. Z izgradnjo nove učilnice v upravnem posloppu, bo tudi izobraževalni center lahko uspešno delal.

Na področju družbenega standarda smo dosegli lep uspeh pri reševanju stanovanjske problematike. Na novo je dobilo stanovanje več kot 100 prosilcev.

Se vedno pa je ostal odprt izredno pereč problem družbene prehrane, ki ga kljub najboljši volji nismo uspeli rešiti, čeprav smo napravili določene korake, ki nam bodo po vsej verjetnosti omogočili, da rešimo to vprašanje v 1970. letu.

Z izgradnjo dveh brunaric na Golteh, se vsem članom našega kolektiva odpirajo lepše možnosti skozi vse leto za koriščenje prostih sobot in nedelj, kot tudi letnega dopusta v zelo lepem planinskem okolju.

Narejeni so že prvi predlogi, kako se naj naša samouprava razvija naprej, da bo še bolj učinkovita in cenena in da bo čim širšemu krogu delavcev omogočeno sodelovanje pri upravljanju podjetja.

Tudi v pogledu hitrega in objektivnega informiranja delavcev smo že naredili načrt, kako pa to podrobneje izgleda, bom pisal v eni naslednjih števil Emajlirca, ko bomo razlagali poslovno politiko za 1970. leto.

Tovarišem iz uprave naj povem samo to, da smo končno uspeli vzpostaviti arhivsko službo in dobiti prostor za arhiv, kar bo omogočilo, da se bo marsikatera omara izpraznila in da bo marsikatera skrb pri iskanju dokumentacije odpadla.

Želim, da bi premija 50 din, ki je bila uvedena za šmotno izkoriščanje delovnega časa, ne bila samo dodatek k rednemu OD, temveč dejansko stimulacija slehernemu članu kolektiva, da bi svoj delovni čas čimbolj izkoristil v korist tovarne, kajti njena korist je korist nas vseh.

Na koncu se želim zahvaliti vsem sodelavcem, ki so s svojim delom in prizadevanjem pripomogli, da se je sektor kot tak izoblikoval in dosegel uspehe. Še posebno priznanje pa zaslužijo tisti naši tovariši, ki jim nikoli ni bilo žal časa za reševanje problemov v tovarni in ki so vedno delali tako, da smo medsebojne težave reševali kot delovni tovariši. Delovno tovarstvo in sodelovanje želim, da bi tudi v prihodnjem letu bila osnova našega skupnega dela.

Franc Knafele

SEKTOR TEHNIČNE PRIPRAVE

Dejavnost sektorja tehnične priprave v letu 1969 je bila samo v osnovi podobna dejavnosti prejšnjega leta. Vse spremembe v tržnem gospodarstvu so se najbolj odražale v obliki problematičnih težav prav v sektorju tehnične priprave. Vслед močne konkurence na tržišču naših izdelkov, prodajni sektor ni mogel pravočasno in z zadoštno natančnostjo, prognozirati svoje prodaje in zato služba programiranja proizvodnje ni dobivala eksaktnih podatkov za sestavo proizvodnih planov. V splošnem pa smo že izdelane plane morali stalno spreminjati in dopolnjevati, zaradi zahteve po stalnem prilagajanju proizvodnje tržnim razmeram. V nabavnem smislu pa takšnim, hitrim spremembam in dopolnitvam prodajnih planov nismo mogli slediti zaradi večmesečnih dobavnih rokov, ki veljajo za nakup materiala. Predvsem velja to za materiale uvoznega programa, ki je mnogo bolj občutljiv za zmanjšanje likvidnosti podjetja. Ni bil redek primer, da smo material uvozili pravočasno, koristiti pa ga nismo smeli, ker se v carinskih »formalnostih« skriva tudi zahtevek po pravočasnem plačilu uvoznega, materiala.

Vsako prekasno prispetje materiala v obratna skladišča pa pomeni neminovni zastoj v proizvodnji, kar se je večkrat dogodilo, predvsem v naših zunanjih obratih, ki imajo manjše število proizvodnih artiklov in so zato bolj občutljivi na kasnitve materialnih dobav. Težko bi bilo napovedati, da podobnih primerov ne bo več. Vsesplošna nelikvidnost in celo zaznavna stagnacija našega celotnega gospodarstva, ne obeta najbolj svetle prihodnosti, zato pa bo od nas vseh zahtevalo mnogo več napora, da dosežemo v l. 1970 iste rezultate, oziroma še mnogo več, ker je naš osnovni cilj, da prekosimo že dosežene rezultate. Zavedati se moramo, da nelikvidnost nikakor ni specialiteta našega podjetja, ampak splošni in med podjetji vzročno povezani problem. V vzdrževalni problematiki se čedalje bolj odraža zastarelost strojnega parka. Stroji, katere smo kupili v poslednjem času, služijo za povečano količino proizvodnje, pri čemer stare stroje še vedno samo popravljamo. Tu bomo morali menjati poslovno politiko, ker bomo v nasprotnem primeru doživeli ne ljuba presenečenja s težkimi posledicami.

V splošnem vzeto, pa je bilo v letu 1969 za sektor tehnične priprave v znamenju organizacijske konsolidacije. Dokončno so bila razjasnjena nekatera sporna vprašanja glede tolmačenja nove organizacije, za katero je kolektiv že pred leti postavil temeljne osnove. Kot rezultat razjasnjenih vprašanj je sledila prestavitev ekipe za nakladanje finalnih izdelkov iz STP v sektor prodaje. Izveden je bil tudi prenos orodjarne iz proizvodnega v tehnični sektor, s čemer so se skrajšale administrativne relacije oddelkov in služb, ki skrbijo za orodja. Ob koncu leta so bili premeščeni iz STP v SETR vsi tisti tehnologi in konstrukterji, katerih dejavnost je bila na področju osvajanja novih izdelkov. S tem je razvojnemu sektorju podana možnost, da tehnološki novih izdelkov prezentira z uspešno ničelno serijo.

Ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem sodelavcem za njihovo prizadevnost pri reševanju delovnih nalog sektorja, s čemer smo kljub težavam le do prinesli naš delež k skupnemu uspehu podjetja. Vsem, ki so še naprej pripravljeni nesebično sodelovati v iskanju poti, ki vodijo v izboljšanje in povečanje naših dosedanjih uspehov, pa nudim roko tovariške pomoči za skupni pohod novim in lepšim ciljem naproti.

Jože Štumberger

SEKTOR KVALITETE

Težko je ocenjevati kvaliteto proizvodov odnosno proizvodnje in težko je oceniti delo sektorja kvalitete s pomočjo števil oz. odstotkov slabe kvalitete, ki jih v rednih poročilih objavljamo. Nizek odstotek slabe kvalitete je lahko znak dobrega dela proizvodnje – ali pa tudi slabega dela kontrole kvalitete. Z nekaj besedami pa bomo skušali vseeno slediti gibanje kvalitete v našem podjetju za preteklo leto.

TOPILNICA

Slabša meseca v kvaliteti sta bila junij in oktober.

SUROVINSKI OBRAT

Gibanje slabe kvalitete je bilo v surovinskem obratu dokaj enakomerno, glavni delež pri količini slabe kvalitete ima posoda. V primerjavi z letom 1968 je slaba kvaliteta neznatno v porastu.

EMAJLIRNICA

Porast slabe kvalitete beležimo pri proizvodnji posode od junija naprej, ko smo se odločili strogo spoštovati že prej znane in dogovorjene kvalitete kriterije za posodo.

V DEKOR ODELKU beležimo porast slabe kvalitete od junija naprej.

POCINKOVALNICA

V preteklem letu so imeli nekoliko nižji odstotek slabe kvalitete kot v letu 1968.

OBRAT KRUŠEVAC – KOPALNE KADI

Skupna slaba kvaliteta se od maja 1968 giblje dokaj enakomerno.

Povečalo se je število reklamacij. Glavni razlog reklamacij so bile odrgnine zaradi slabega embalaranja in deformacije odливne odprtine na kadi, kar pa je napaka iz prejšnjih let.

OBRAT V BISTRICI

Ocenjujemo lahko le slabo kvaliteto emajliranih delov za oljne peči. V začetku sezone se je močno povečalo število reklamacij pri oljnih pečeh zaradi puščanja olja. Napako smo odpravili s tem, da smo poostriili vhodno kontrolo in kontrolo tesnjenja.

RADIATORSKI OBRAT

Nekoliko se je povečalo število popravil, vzrok je v povečanem pritisku preskušanja (od 6 na 10 at.) in deloma zaradi ne-kvalitetne pločevine.

(Nadaljevanje na 4. strani)

POGLED NA ZAJ

OBRAT ODPRESKOV

Število reklamiranih odpreskov je približno isto kot v letu 1968. Nerešena je tehnologija izdelave nekaterih odpreskov.

V samem **SEKTORJU KVALITETE** smo v preteklem letu izvršili nekaj večjih organizacijskih sprememb:

1. V vhodno kontrolo smo vključili metalurški laboratorij. Organizirali smo tri skupine kontrolorjev: za kvalitetni prevzem kovin, prevzem kemičnih materialov in prevzem sklopov ter drugega materiala. Količinski prevzem materiala smo preselili v skladišča, šifriranje materiala pa v SETR. Obseg kvalitetskih prevzemov se je povečal za približno dvakrat, čeprav smo zmanjšali število kontrolorjev.

2. V proizvodni kontroli smo zgradili in opremili laboratorij za frite v obratu topilnice. Ponovno smo uvedli in organizirali proizvodno kontrolo na konti pečeh za posodo, uvedli smo prevzem surove posode.

3. V končni kontroli smo predali tehnološko reorganizirano zavijalnico in prebiralnico sektorju proizvodnje.

Pri prenosu posode iz emajlirnice v zavijalnico in skladišče smo uvedli kvalitetni prevzem posode. Pri tem smo uvedli tudi laboratorijsko preizkušanje posode in tekoče proizvodnje. Končna kontrola je prevzela tudi vso kontrolo pri montažnih trakovih.

4. V obratu Bištrica smo pojačali kvalitetni prevzem predvsem za dele oljnih peči. Uvedli smo tekoče preizkušanje oljnih peči.

V tem kratkem poročilu želim povedati tudi to, da so v preteklem letu vsi naši kontrolorji in vodstveno osebje vestno opravljali svoje naloge, kljub težkim pogojem dela, ki ga imajo pogosto kontrolorji kvalitete.

Zoran Tratnik

SEKTOR PROIZVODNJE

Karakteristika v letu 1969. na novo formiranega sektorja proizvodnje je gotovo v tem, da so praktično zasedli vodilna mesta v obratih novi — mladi kadri, ki so z velikim elanom prispevali k večjemu uspehu kot pa nam to dejansko kažejo številke. Kajti v mladem kadru imamo tudi zagotovilo, da bo obrat stalno napredoval, da bomo stalno prihajali — kot že tudi prihajajo — novi predlogi za izboljšanje dela in pogojev, poleg tega pa imamo zdravo pozitivno kritiko in smelost premagati vse težave.

Start v začetku lanskega leta je bil boljši, pozneje pa so vo-

dilni v obratih smatrali, da so izpolnili svojo dolžnost, če so samo opozarjali na pomanjkljivosti ali na možnost, da nastopi npr. manjši zastoj, sami pa so še malo ukrenili proti temu. Pohod iz obračunavanja akordov na časovne norme in popravki obračuna za posamezna delovna mesta sta povzročila neskladnost s cenikom, obratovodje pa so morali zato vsak mesec nekaj dni posvetiti svoj čas izključno vprašanju osebnih dohodkov svojih ljudi.

Minilo je bilo leto, ko se je obrat moral usmeriti na proizvodnjo za potrebe tržišča, te pa niso bile vsklajene z zmogljivostmi tovarne; nujna posledica je bila, da smo morali večkrat ljudi prestavljati iz oddelka v oddelke, to pa je razumljivo vplivalo na storilnost.

Proizvodnja pa je v minulem letu dobila nekaj novih naprav, ki jih v celoti žal nismo mogli povsem izkoristiti. V mislih imam predvsem večstopenjsko stiskalnico za izdelovanje zaprtih ročajev. Če bi ta stiskalnica že izdelovala vse ročaje, kot smo si zamislili, bi lahko izdelovali celoten asortiman po novem katalogu. S tem bi gotovo močno dvignili kvaliteto, pa tudi estetski izgled posode.

Druga naprava — to je Schlatterjev stroj za varenje radiatorskih baterij — prinaša moderno in znatno povečano proizvodnjo radiatorjev, žal pa tudi ta še ni obratoval z vsemi zmogljivostmi, kar je brez dvoma zelo velika izguba. Ta stroj je pogojen na precizno izdelavo in na strojno obrezovanje členov. Teh pogojev pa v večini primerov nismo mogli izpolniti.

Kot tretjo važno napravo — pridobitev, naj omenim preurejeno lakirnico za kolesa. Brez te naprave Tovarni avtomobilov v Mariboru ne bi mogli več dobavljati koles. Tudi ta naprava je sicer pokazala svoje začetniške slabosti, ki jih bomo gotovo v kratkem odpravili.

No, in seveda lužilni stroj, ta naša velika pridobitev, ki je končno le omogočil, da smo nenehno lužili in ni bilo pri tem večjih zastojev.

Jasno je, da tovarna, ki praznuje 75-letnico, dela tudi s stariji stroji, katerih obratovanje pa ni več popolno. Tako smo se morali v minulem letu »posloviti« od stiskalnice, ki je izdelovala predvsem veliko posodo, za to pa še nimamo nadomestila in nam to povzroča delni izpad asortimana, ki ga tržišče zahteva. Poleg okvar na strojih pa smo imeli zastoj proizvodnje tudi zaradi pomanjkanja sestavnih delov, bo-

disi domače proizvodnje ali proizvodnje kooperantov.

V letu 1969 smo povsod v vseh oddelkih občutili pomanjkanje prostora, kar je velikokrat povzročilo slab pregled in večkrat tudi nered v delavnica.

Proizvodnja je v minulem letu prevzela zavijalnico, ki je doživela res dobro rekonstrukcijo. Sistem postavljanja palet v višino je prispeval, da je v tem oddelku sedaj boljši pregled in lažje delo.

Kadar analiziramo delo prejšnjega leta, si postavimo na osnovi izkušenj tudi naloge za naprej. Omenim naj le nekaj glavnih nalog, ki bi jih po pomembnosti takole nanizali:

- dvig kvalitete,
- dvig storilnosti,
- znižanje proizvodnih stroškov,
- preventivni ukrepi za povečanje okvar na strojih in orodjih in
- red in čistoča.

Vse, o čemer sem danes pisal, pa je vsekakor plod prizadevanj vseh in vsakega posameznika, in če bomo v prihodnje upoštevali vse te naloge, ki smo jih našli, bomo jutri lažje in z veseljem opravljali svojo dolžnost.

Rihard Pompe

POCINKOVALNICA

Obratovanje pocinkovalnice je v preteklem letu potekalo zelo različno. Razvijalo se je po finančnih potrebah kolektiva in prodaje gotovih izdelkov.

V prvem polletju se je na veliko delala pocinkana posoda, ker ni bilo za pocinkanje predvidenih uslug za tuje naročnike. Ker vse posode nismo mogli sproti prodati in ker so naša skladišča za to vrsto izdelkov premajhna, so si naši skladiščniki najeli nekaj začasnih skladišč v okolici Celja. Pri tem je nastalo precej dodatnih transportnih sitnosti in stroškov. Posoda je pri tem izgubila veliko na kvaliteti, saj je ostajala večkrat na prostem do vskladiščenja.

Zaradi prevelikih zalog pocinkane posode se je surovinska izdelava za pocinkanje ustavila za 4 mesece, od avgusta do vključno novembra. Med tem časom smo pocinkali samo tuje predmete, (usluge) za tuje naročnike in kante za smeti, katere je prodaja sproti spravila v denar. Neobvezno smo pocinkali tudi nekaj posode, katero smo rabili za prodajo. Ob koncu leta so posodo iz skladišča v glavnem že prodali, tako, da smo v mesecu decembru že normalno obratovali v treh izmenah na enem kotlu za pocinkanje.

Čeprav smo imeli med letom nešteto težav smo letni plan do-

segli že ob koncu novembra. Kar je bilo pocinkano v decembru je treba šteti že v prekoračitev obveznosti za leto 1969.

V preteklem letu nismo imeli enakomernega stalnega dela. V prvi polovici leta smo imeli previsoke obveze, da jih nismo mogli obvladati, nato pa smo bili skoraj brez dela. Ukinjati smo morali cele posade za pocinkanje, ljudi pa zaposliti v drugih obratih. Tam so dobili večinoma pomožna nestalna delovna mesta. Prizadeti so bili slabe volje. Upravičeno so kritizirali, zakaj enkrat vse — drugi pa nič. Če je že kateri naletel na primerno delo, ga ni mogel obdržati, ker je moral po vrstnem redu nujnosti v kolektivu menjavati delovna mesta. Nekaterim sodelavcem smo se s tem hudo zamerili, da odklanjajo nadaljnje delo v pocinkovalnici.

Čeprav je delavski svet obrata sklenil, da pri odhajanju iz matičnega delovnega mesta upoštevamo delovni staž zaposlitve (kar ni vedno prav in včasih neizvedljivo) je prišlo med člani obrata večkrat do spora.

Ni čudno, da je zaradi podobnih nevedčnosti in slabe plače za pocinkanje, delovnega kadra v pocinkovalnici vsako leto manj. Prišli smo že tako daleč z delovno silo, da smo zmožni izkoristiti le polovico kapacitet za pocinkanje.

26. oktobra smo imeli okvaro na enem kotlu za pocinkanje. Nadaljevali smo pocinkanje samo na enem kotlu.

Med največje probleme naj še naštajem naslednje:

Velik problem so tla v lužilnici pocinkovalnice, katera moramo stalno popravljati in krpati. Nismo si še na jasnem s čem obložiti tla, da bodo dovolj trdna in tudi odporna proti kislini. Tudi ventilacija v lužilnici ne velja. Ventilacijska naprava iz plastične mase ne vzdrži pogostih trčenj in udarcev med delom pri kadeh za luženje. Eden največjih problemov je bil celo leto transport pocinkanih izdelkov v skladišče. Ugodno in najkrajšo pot skozi zavijalnico smo morali že zdavnaj opustiti. Pocinkana posoda se vozi z električnim vozom, mimo plinskega generatorja ali skozi bišvo topilnico, preko železniških tirov na dvorišče in zopet po železniškem tiru v skladišče gotovih izdelkov. Voznik naleti med potjo na celo vrsto zaprek. Založeni hodniki, vagoni na progi, slaba cesta, dež, pozimi pa tudi sneg in poledica.

Probleme transporta je treba nujno rešiti ker se posoda, ki ostaja v obratu, kviri. Zaradi kisline v zraku zgubijo pocinkani izdelki značilni cinkov sijaj in postanejo motni.

(Nadaljevanje na 5. strani)

POGLED NAZAJ

(Nadaljevanje s 4. strani)

Za potrebe montažnega oddelka za emajlirano posodo, smo uredili majhno pokositrarno, kjer smo pokositrali nosilne ločnje za menažne garniture in zaklopnike za deže za mast. V letošnjem letu smo pokositrali skupaj okrog 25 ton teh izdelkov.

Prav nam je prišlo tudi to, da je dotrajala pocinkovalnica »TI-KI« v Ljubljani. Od njih smo dobili v pocinkanje večje število kotličev za električne bojlerje, ravno v času, ko je bilo pri nas največje pomanjkanje dela.

Letos sta se od nas poslovila in šla v pokoj naša dva dolgoletna sodelavca. Naš marljivi skupinovodja PERC Ivan in sodelavka z najdaljšo delovno dobo v EMO, priljubljena tovarišica COKAN Marija; obema se zahvaljujemo za vso požrtvovalnost dolgih let, preživelih v naši sredini in jim želimo še mnogo srečnih let pokoja.

S tem končujem svoje zadnje letno poročilo. Želim, da bi se v naslednjem letu odpravilo čim več opisanih napak in težav, da bi uspešnejše nadaljevali delo v splošno korist kolektiva. Ob novem letu se zahvaljujem vsem svojim sodelavcem in vodjem za razumevanje in pomoč pri reševanju problemov. Trudil sem se, da bi jih čim ugodneje rešil, vendar vedno nisem uspel. Vsem želim srečno in uspehov polno novo leto 1970.

Evgen Milanez

Obrat V. Kruševac ALI SMO LAHKO ZADOVOLJNI?

V letu 1969 je obrat dosegel dobre rezultate v proizvodnji in kvaliteti.

Proizvodnja kopalnih kadi je bila povečana za 12,8 odstotka. Ta uspeh je obrat dosegel izključno zaradi boljše organizacije proizvodnje in boljšega izkoriščanja obstoječih kapacitet.

Operativni plan proizvodnje smo izvrševali 98 odstotno.

Kljub povečani proizvodnji pa nismo zanemarili kvalitete kopalnih kadi. Vse leto je proizvodnja delala z minimalnim procentom slabe kakovosti, tako da je povprečni procent slabe kakovosti 2,97. Tretjo klaso smo skoraj popolnoma odpravili. Nekoliko povečan procent reklamacij pa je v glavnem vzrok neodgovarjajoče embalaže za italijanske kopalne kadi in daljše skladiščenje kopalnih kadi brez zaščite na prostem. S poboljšanjem embalaže in pokrivanjem kopalnih kadi upamo, da bomo število reklamacij zmanjšali.

Proizvodnja je potekala v glavnem normalno in nismo imeli zastojev zaradi neredne

dobave kopalnih kadi. Težave smo imeli v glavnem zaradi nekvadratnih surovcev, dobavljenih iz »Ikarusa« in zaradi čestih okvar naprav. Po izvršenem remontu (zamenjava spirala v električni peči, zamenjava stikal v trafo postaji in drugo), smo tudi te zastojne občutno zmanjšali.

Žal nismo popravili stanja v lužilnici, ker še vedno nimamo industrijske vode in stroja za odmaščevanje. Kot industrijsko vodo, tako bi tudi stroj za odmaščevanje, bil nujno potreben za normalno proizvodnjo.

Vse leto smo reševali kadrovske probleme, katerih pa nismo uspeli v popolnosti rešiti. Ti problemi so v glavnem v tem, ker ima obrat zaposlene starejše delavce, ki niso sposobni opravljati težjih del — lahkih del pa v obratu nimamo.

Med letom smo sprejeli tri delavce, obrata ni zapustil nihče. Posvetili smo tudi precej pozornosti zaščiti na delovnem mestu, tako da smo imeli v obratu le 5 lažjih poškodb, katerih glavni vzrok je bil nepozornost samih delavcev.

Da bi obrat dosegel še boljše rezultate, je potrebno preiti na enkratno brizganje krovnega emajla in odpraviti tehnične pomanjkljivosti.

—AR—

RADIATORSKI ODDELEK

Leto 1969 smo z ozirom na postavljeni plan končali dokaj uspešno. Izdelali smo preko 4500 ton radiatorjev, kar je za 13 odstotkov več od plana in 25 odstotkov več kot leta 1968.

Pričeli smo tudi s proizvodnjo panelnih radiatorjev, vendar je bilo to še več ali manj osvajanje in poizkusna proizvodnja.

Seveda smo imeli pri tem tudi veliko težav, od okvare orodij, pomanjkanja rezervnih delov za stroje, neredne dobave pločevine, slabe kvalitete pločevine itd. Razumevanju vzdrževalne službe se lahko zahvalimo, da so bili razni izpadi odpravljeni v najkrajšem možnem času.

V letu 1970 želimo, da bi imeli dovolj dela in čim manj izpadov in zastojev.

Drago Hempt

IZDELOVALNICA KOTLOV

Kljub majhnemu prostoru in iztrošenim strojem smo v naši delavnici proizvedli precej kotlov na trda in tekoča goriva. Problemi, ki smo jih srečevali, so standardnega značaja in se pojavljajo iz meseca v mesec. Ti problemi so pomanjkanje reprodukcijskega materiala, iztroše-

nost strojev, majhen prostor, v zimskih mesecih pa tako nizka temperatura, da je storilnost dela mnogo manjša, kot pa v drugih mesecih, kar je popolnoma razumljivo.

Zakaj nam primanjkuje reprodukcijskega materiala, nam ni jasno, saj morajo službe naročiti material za pol leta oziroma leto naprej. Da nam še več materiala ne zmanjka, gre zahvala tovarišu Sušinu, ki spremlja proces proizvodnje in tako pravočasno urgira.

Izrabljenost strojev (varjenih agregatov) je takšna, da je problem, kako bomo delali v naslednjem letu, če ne bodo nabavili novih. Poslali smo seznam varilnih agregatov, ki ne ustrezajo in jih bo treba zamenjati, v SETR ne vemo pa, kako se izvaja, ker verjetno spet ne bo denarja za nove varilne agregate.

Prostor, kjer proizvajamo kotle ni primeren in zato pride večkrat do zastoj, Poleg tega imamo še skladiščenje kotlov v delavnici, kar negativno vpliva na proizvodnjo. Velikokrat so nam službe obljubile, da bodo vsako serijo kotlov sproti skladiščile na zato določenem prostoru. Da še ni slabše kot je, se imamo zahvaliti ing. Pompetu — direktorju sektorja proizvodnje, ki nam vedno požrtvovalno pomaga reševati probleme, ki nastanejo v naši delavnici.

Nizka temperatura 4–8°C v zimskih mesecih, ki jo imamo v delavnici, zopet negativno vpliva na proces proizvodnje. Če ravno imamo težko fizično delo je temperatura 4–8°C prenizka. Če človeka zebe, ne more delati. Prva skrb nas vseh naj bo, da pripravimo delovno mesto tako, da bo delavec lahko delal na njem in ne bo imel posledic. Kolikor opažam se zdravstveno stanje vsakega posameznika v naši delavnici slabša, ker niso ustvarjeni takšni pogoji, kot bi morali biti.

Zavest vsakega posameznika v delavnici je taka, da se kljub težavam, ki jih imamo, zavedajo dolžnosti da je pač treba proizvajati in si vsak posameznik pomaga tako, kot je pač mogoče, tako da se čim več proizvede. Kljub problemom, ki so nakazani, upam da smo bili upravičeni in da smo izvršili vse zadane naloge.

Na koncu bi se rad zahvalil vsem sodelavcem v delavnici in vsem, ki so pomagali reševati probleme, da smo bili uspešni, ter želim, da bi v letu 1970 še boljše sodelovali.

Anton Podergajs

IZDELOVALNICA KOLES IN ODPRESKOV

Proizvodnja v obratu odpreksov in avtokoles se je v letu 1969 odvijala v pogojih dotrajnega strojnega parka in izredno težavnih klimatskih pogojih. Ventilacijskih naprav je premalo zato je zrak zadušljiv.

V zimskem času dosežejo temperaturo na posameznih delovnih mestih tudi do –5° s prepihom. Pod takimi pogoji dela pada storilnost in tudi kvaliteta dela je zaradi premraženosti ljudi slabša.

Proizvodna sredstva so negotova in skoraj ni dneva, da ne bi bil v izpadu kateri od bistvenih strojev.

Proizvodnja v letu 1969 pa je bila za 12% večja od leta 1968, kljub oviram in izpadom podolžnih nosilcev, ki so po težini najtežji odpresek. Pri proizvodnji koles se je prešlo na končno lakiranje, kar ne daje večje količinske storilnosti, naraste pa vrednost proizvoda.

Albin Lesjak

ORODJARNA

Poslovanje obrata orodjarne v minulem poslovnem letu je potekalo normalno, trudili smo se, da bi kar najboljše izpolnjevali planske naloge in tako zagotovili celotnemu podjetju — proizvodnji — nemoteno poslovanje. Orodjarna — srce vsake tovarne je tisti obrat, ki mora še poleg vzdrževalnih služb skrbeti za pravilno in nemoteno delovanje vseh orodij — naprav, ki so v proizvodnji.

Opravili smo vsa nujna naročila novih orodij predvsem pa popravila obstoječih v najkrajšem času. V večini primerov nam je to uspelo. Bilo pa je tudi nekaj spodrseljavev, ki pa niso bistveno vplivali na doseganje plana tovarne.

Tudi to leto smo imeli težave z nabavo specialnih jekel, kar je precej vplivalo na izdelavo posameznih naročil in pa tudi na nedovršeno proizvodnjo. Poslovanje orodjarne s strokovnimi službami, ki skrbijo za pripravo dokumentacije, tehnološke obdelave naročil in oskrbe z materialom, je bilo še vedno zamudno zaradi razdrobljenosti le teh po različnih sektorjih.

Z novo organizacijsko shemo si obetamo napredek, to je odpravo pomanjkljivosti poslovanja, kar bo vplivalo na tekoče poslovanje — dvignilo storilnost same orodjarne.

Če govorimo o dvigu storilnosti ne smemo prezreti tudi temu primeren dvig osebnih dohodkov.

(Nadaljevanje na 7. strani)

Pravemu se je nasmehnila sreča

Lansko leto smo v okviru prodaje sobnih peči v Jugoslaviji organizirali za kupce nagražno igro pod naslovom »EMO peči osvajajo svet«, da bi tako povečali zanimanje za naše izdelke in tudi tako prispevali k povečanju prodaje.

Kljub temu, da je organizacija propagiranja bila usklajena s kupno močjo prebivalstva po posameznih regijah, ugotavljamo, da smo na nekaterih območjih dosegli presenetljive rezultate, medtem ko bo potrebno na posameznih področjih vložiti še več naporov.

Ni naključje, da je letošnja prva nagrada odšla v Vojvodino, saj je to izredno solidno področje, kjer smo z neposrednimi kontakti tako s trgovino kot tudi z neposrednimi potrošniki dosegli lepe uspehe.

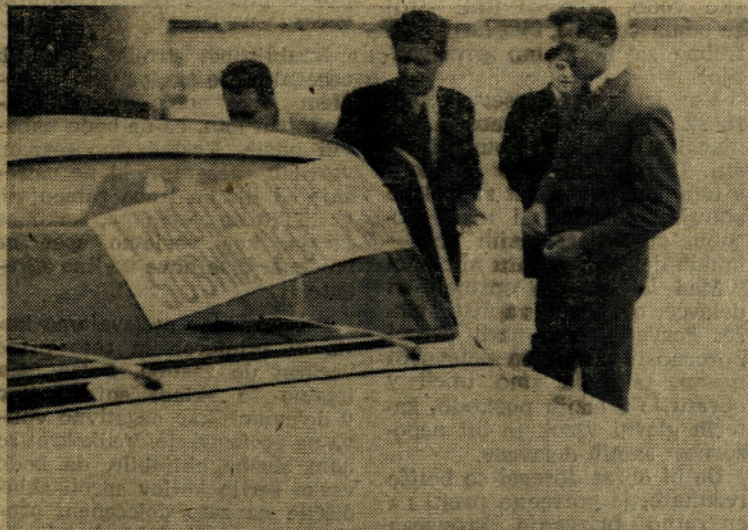
Zaključek enoletne propagandne akcije je bil pripravljen decembra v Beogradu. O prireditvi in rezultatih smo že poročali.

Tik pred Novim letom pa so predstavniki našega podjetja iz Beograda odšli v Novi Sad, da bi nenavadno darilo našega podjetja — avtomobil RENAULT 16 predali srečnemu nagrajencu, da bi mu zaželeli srečno novo leto in — srečno vožnjo. Počasi smo se peljali proti Novemu Sadu, premagovali snežne zamete, ki so nam, ponekod visoki po nekaj metrov, zastirali pogled po ravni Vojvodini. Zavedali smo se odgovornosti — ničesar se na poti ne sme zgoditi, saj nas v trgovskem podjetju »Gvoždara« v Novem Sadu že čaka srečni dobitnik avtomobila. Na poti proti upravi »Gvoždara« smo se kratak čas zadržali še na Radiu Novi Sad in odpeljali s seboj novinarja-reporterja tov. Popo-

viča. Novinar novosadskega časopisa »Dnevnik« pa nas je že pričakoval. Krepek stisk rok s predstavniki podjetja »Gvoždara« in že smo se srečali s tovarišem Dušanom Ivaničem.

Pisarna komercialnega direktorja Gvoždara v Novem Sadu Starčevića je bila skoraj premajhna. Vsi so hoteli videti srečnega »Lalo«, in prisostvovati predaji avtomobila. Ob pra-

v družini že med vojno izgubil očeta, ubili so ga ustaši. Mati je le s težavo preživela svojo družino in po osvoboditvi so se kot mnogi kolonisti iz Bosne naselili v kraju Bač, ki je okrog 65 km oddaljen od Novega Sada. Bač je občinsko središče in ima okrog osem do devet tisoč prebivalcev. Srečni Dušan, visokorasli plavalasi

Vodja našega predstavništva Dragoljub Brković izroča ključke srečnemu dobitniku

vi šljivki in kavi je potekal pri srčen razgovor, vmes pa sta posegala novinarja in postavljala vprašanja.

Dušan Ivanič je danes TV mehanik in zaposlen pri zavarovalnem zavodu Vojvodina v Novem Sadu, servisira pa radijske in TV sprejemnike na območju Bačke. Rojen je bil 10. julija 1943 v kraju Sokolovo pri Ključu v Bosni. To so bili težki časi in Dušanova družina je med vojno mnogo pretrpela. Dušan je kot tretji otrok

mladenič se je pri podjetju Gvoždara v Novem Sadu izučil za trgovskega pomočnika. Toda že otroka ga je zanimala elektrika in postal je radioamater in ima dovoljenje za lastno radijsko postajo. Svoj prosti čas posveča radioamaterstvu in pravi, da ima mnogo prijateljev po vseh kontinentih. Tako se je tudi odločil za TV mehanika in se prekvalificiral. Danes obiskuje vojvodinske domačije in vzdržuje radijske in TV sprejemnike. Pred 8 meseci je opravil šoferški izpit, avtomobila pa ni imel. V zavarovalnici, kjer je zaposlen, so zahtevali, da si kupi avtomobil, da bo lahko hitreje opravljal servisne usluge. Poročil se je pred 4 meseci in pričakuje otroka.

Zanimiva je njegova trditev, da avtomobila R 16 ne bo prodal, ker se darila ne prodajajo. Zdaj ima v stanovanju našo posodo, dve peči na olje EMO-5 — temu pa se je priključil še R 16, žal pa za zanj zaenkrat ni garaže.

S strani podjetja so pri predaji avtomobila sodelovali tovariši Brković — šef predstavništva v Beogradu, tovariš Knežević — potnik za Vojvodino in predstavnik propagande tovariš Ribič.

Prav je, da ob zaključku velike propagandne akcije in na

prelomu leta, ko postavljamo načrte za naše nadaljnje osvajanje jugoslovanskega trga, omenimo potrebo po nadaljnjem intenzivnem propagiranju, ki ima namen opozarjati kupce na naše izdelke. Kljub temu, da so naši izdelki kvalitetni, pa ne drži več ugotovitev, da se dobro blago samo mo hvali in prodaja — propaganda je potrebna. Če bomo zagotovili pravilne odnose na relacijo proizvajalec — trgovina — potrošnik, potem lahko tudi v letošnjem letu računamo na dobre poslovne rezultate.

Kakor vemo, propagandni oddelek pripravlja za letošnje leto nekatere nove prijeme in nove načine informiranja in približevanja izdelkov potrošnikom — to pa bo mogoče zagotoviti le ob stalni pomoči vodstva podjetja in ob povezanem delu med prodajno službo, proučevanjem trga z analizo in propagando.

Službeni prevozi v letu 1969

Tovarniški osebni avtomobili so v letu 1969 prevozili skupno 137.702 km, od tega:

— Mercedes	30.139 km
— Rekord	39.042 km
— VW	48.064 km
— Avtobus	20.457 km

Po četrletjih pa so vsi avtomobili skupno prevozili:

I.	27.899 km
II.	40.926 km
III.	36.004 km
IV.	32.873 km

Privatni osebni avtomobili pa so za potrebe podjetja prevozili po mesecih:

— januar	9.301 km
— februar	6.101 km
— marec	13.602 km
— april	5.700 km
— maj	11.551 km
— junij	9.093 km
— julij	16.504 km
— avgust	3.519 km
— september	10.302 km
— oktober	16.075 km

To je skupno 101.748 km v 10 mesecih lanskega leta, za kar je

Duško Ivanič podpisuje pogodbo

Na pot v pokoj- čika Peri

Ze več tednov je tega, ko sem se oglasila v enem velikih vojvodinskih trgovskih podjetij v Gvozdaru v Novem Sadu. To podjetje sodi med naše pomembnejše kupce še posebej po tem, ko je na področju AP Vojvodine poraslo povpraševanje po pečeh na olje po predlanski akciji »8 in 5 — osvaja

svet,« ki se je svečano zaključila prav v Novem Sadu.

V podjetju Gvozdar je po dolgotrajnem delu pričakal pokoj priljubljeni Cika Pero — Peter Radinović, ki je prvi med našimi poslovnimi sodelavci za dolgotrajno sodelovanje z EMO prejel našo srebrno značko in diplomu. Cika Pero je prepustil delo v Gvozdaru mlajšemu tovarišu Jankoviću, mi pa se bomo vedno radi spominjali njegovih šal, dobrodušnosti in zategnjene vojvodinskega naglasa.

Od Čika Pere pa so se v minulem decembru poslavljali tudi mnogi drugi kupci — detajlisti. Ko sva se pogovarjala o njegovih načrtih za prihodnja — mirnejša leta, je nenadoma mladeniško poskočil in rekel, da ima prav tega dne na obisku enega »svojih« najboljših kupcev naših kaminov in da moram na vsak način za Emajlirca napraviti intervju tudi s tem kupcem. Resnici na ljubo naj povem, da smo s člankom pozni, vseeno pa izpolnjujemo sedaj dvojno obljubo — dva Petroma.

Na predlog razpisne komisije je upravni odbor na seji 15. januarja 1970 sprejel na razpisno delovno mesto »direktor gospodarsko analitičnega sektorja« Ratej Milico dipl. oec.

Odaci - propagator kamina EMO - 5

Robna kuća »Bačka« v Ođacih je med manjšimi kupci najboljši potrošnik naše trajnožareče peči Kamin — 5. Prvo peč te vrste, ki je prišla v Vojvodino je kupil prav vodja nabave tega podjetja Stegele Petar. Kot se sedaj po dveletni uporabi rad pošali, pravi da Kamina načelno noče svetovati drugim kot svojim najboljšim prijateljem. No, če mu lahko verjamemo, potem ima prijatelj precej, saj so samo v tem malem vojvodinskem kraju prodali lani jeseni več kot 160 kaminov in grejejo te naše trajnogoreče peči poleg mnogih stanovanj tudi celotni zgradbi občinske skupščine in sodišča.

Kot posebnost je tovariš Stegele omenil, da mnogi lastniki kamina kurijo celo z lignitom, pa so prav tako zadovoljni s pečmi in po njegovem je pač odlična prav za vse vrste premoga. Še nekaj moramo poudariti: tovariš Stegele se je hočeš nočeš kot lastnik prve trajnožareče peči znašel preko noči kot propagandist za EMO

Robna kuća Bačka v Ođacih

Celje, odnosno za naš izdelek. Vest o »peči koje ne treba mnogo da se loži«, je hitro pričela krožiti in zvonec na vratih Petra Stegeleja je nekaj tednov vsak dan zapel in najavil obiskovalca, ki je hotel peč kupiti, pa ni vedel kakšno, slišal pa je o tej in tej...

Vesela sem bila srečanja s tem — sicer posrednim kupcem — in zadovoljna, saj smo o njegovem uspehu lahko pisali v Emajlircu. Da bi takšnih člankov le še več lahko pisali

Eva Orač

Nova sodobna samopostrežba podjetja »Bačka«

Petar Stegele

POGLED NAZAJ

(Nadaljevanje s 5. strani)

V izdelavi je osnutek sistema nagajevanja in poslovanja o-rodnarne za leto 1970, ki naj zagotovi zadosti dela za vse, za dobro opravljeno delo pa sledi tudi dobro plačilo. Med letom je bilo precej pripomb na račun plafoniranih osebnih dohodkov brez stimulacije za opravljeno delo, prav to pa mora nov sistem odpraviti.

Dela je bilo v preteklem letu dovolj, izdelali smo precej orodja za nove artikle domače proizvodnje, kakor tudi orodja za trg, ki smo jih izdelali precej več kot lani. Tu imamo stalne zunanje naročnike, ki jim nudimo odvisno kapaciteto. Z našim delom so zadovoljni, kar nam je

v zadovoljstvo in jamstvo še za nadaljnje sodelovanje.

Problem minulega leta je tudi vedno večje odhajanje delovne sile v inozemstvo. Z ureditvijo poslovanja in osebnih dohodkov upamo, da bomo vsaj delno zaježili odhod delavcev in omogočili boljši zaslužek, ki je v pretežni meri vzrok odhajanja.

Strojni park smo v minulih letih delno obnovili, potrebujemo pa še nekoliko ključnih strojev, ki bi zamenjali dotrajane. Plan investicij za leto 1970 je že upošteval naše potrebe.

V letu 1970 si želimo dela za nas vse razumevanje in sodelovanja z vsemi, ki jim je do napredka in uspehov podjetja.

Ludvik Krese

NAŠA KRIŽANKA

Žreb je določil

Din

- 50.— Zec Tatjana v zavijalnici
- 30.— Uršič Vinku, Celje, Trubarjeva 24
- 30.— Žohar Karlu v skladišču gotove posode
- 10.— pa dobe Perko Karel - računovodstvo OD; Krempuž Ela, računovodstvo OD; Cvek Marjan, pomožna služba; Pertinač Stane, skladišče materiala; Putnik Ljiljana, finančno računovodstvo; Korent Jože, konstrukcija za vzdrževanje; Gombač Avgust — Tobl; Gaube Jožefa, Ruše 117 a; Maček Karl — strojna delavnica; Fanika Repič — uvoz.

BRUNARICE IN ZDRAVSTVENA TER ŠPORTNA REKREACIJA

Sektor poslovnih odnosov — splošna služba je pripravila predlog koriščenja brunaric in v kakšne namene naj bi se predvsem uporabljale z ekonomskim izračunom. Toda tu so potrebni še predlogi in misli vas upravljalcev in zato menimo, da bo splošna služba dobila še sugestije, ki jih bomo uporabili pri pripravi končnega predloga upravnemu odboru o namenskem koriščenju tega rekreacijskega centra na Mozirskih planinah.

Predlog, ki ga v razpravo posredujemo tudi preko Emajlirca, je dostavljen predsedstvu sindikalne organizacije, predsedstvu ZMS, predsedstvu ZB in ostalim društvom na obravnavo. Ker pa želimo, da je o tem informiran cel kolektiv, objavljamo predlog v našem tovarniškem glasilu.

V RAZPRAVO

PREDLOG ZA KORISČENJE
BRUNARIC

Delavski svet podjetja je na svoji 7. redni seji 8. novembra 1969 obravnaval predlog glavnega direktorja za izgradnjo dveh brunaric v Turistično rekreacijskem centru Podmedvedjak na Mozirskih planinah. Po razpravi je bil sprejet sklep, da se potrdi pogodba za gradnjo dveh objektov v rekreacijskem centru Podmedvedjak na Mozirski planini in se v zvezi s tem sprejme v vednost način financiranja, ki sta ga razložila glavni direktor in vodja splošne službe, in to:

	N-din	N-din
I. objekt stane	215.000	
II. objekt stane	215.000	
zemljišče, komunalni prispevek in načrti ca.	80.000	
centralna kurjava	48.191	558.191
Financira se:		
I. objekt LT EMO + kredit	215.000	
izkupiček od vile na Miklav. hribu ca.	130.000	
OD ene proste sobote ca.	140.000	
zemljišče je že plačano iz sredstev, ki so bila namenjena za celjski rekreacijski center to je ca.	70.000	1.113.191

Sredstva, ki so bila določena za financiranje so le delno koriščena in sicer 50.000 N-din iz sredstev, ki so bila namenjena za gradnjo rekreacijskega centra v Gaberju. Vsa ostala sredstva še niso koriščena.

Z ostalimi sklepi delavskega sveta so bila odobrena še naslednja sredstva:

a) izvedba betonskih kanalov v pritličju in inštalacija centralne kurjave v notranjosti objekta (brez zunanjega priključka); b) zunanje naoknice s predelavo vrat pri vratih in oknu s špaletnimi oblogami; c) izdelava zunanjih naoknic pri vratih z zunanjo špaletno oblogo in predelavo odpiranja vrat; d) tesnitev horizontalnih stikov kladnih sten s plastičnim kitom (dva trakova 10 x 2 mm).

Skupaj za oba 2 objekta N-din 53.378,00

Prispevek za sekundarno komunalno ureditev po načrtu Zavoda za napredek gospodarstva Celje v višini N-din 139.895,00

Za gradnjo sekundarnega omrežja:

- 1) dovod električne energije s samonosnim kablom od trafopostaje do objekta;
- 2) dovod vodovodne instalacije do vodomernega števca v bojljerju;
- 3) dovod fekalnih vodov od objekta do skupinske greznice;
- 4) dovod instalacije centralne kurjave do objekta;
- 5) ureditev dostopnih poti in stopnic do objektov.

Na osnovi teh finančnih podatkov lahko ugotovimo, da je do sedaj določeno za izgradnjo dveh brunaric skupaj 751.464,00 dinarjev.

Do sedaj je vodstvo podjetja izposlovalo za financiranje izgradnje brunaric kredit v znesku 500.000 dinarjev, ki smo jih že nakazali izvalcu del GRADISU, poleg tega smo

že v letu 1968 nakazali 50.000 dinarjev, in sicer iz sredstev, ki so bila namenjena za izgradnjo rekreacijskega centra v Gaberju. Tako konstatiramo, da bo potrebno še vplačati za gradnjo 201.464 dinarjev. Sredstva, ki so namenjena in že odobrena s strani delavskega sveta pa znašajo skupaj 290.000 N-din.

Z razpoložljivimi sredstvi bomo še zagotovili nakup opreme, kar bi znašalo ca. 370.000 na ležišče in tako bi skupno rabili za 32 ležišče 23.360 N-dinarjev. Toda ker že dodeljena sredstva niso sproščena, bo potrebno poiskati nekakšno premostitveno varianto tj. ali da dobimo opremo na kredit ali pa jo premostimo na kakšen drugačen način (z najemniško pogodbo). V tem znesku pa niso predvidena še sredstva za ostalo opremo postelj.

Izgradnja brunaric gre h kraju in bo 12. decembra 1969 tehnični pregled, pri katerem pa predvidevamo še dodatna popravila in bodo verjetno brunarice usposobljene za bivanje ob novem letu 1970.

Glede notranje opreme smo se dogovorili skupaj s Celjskim tiskom, Ptt in KB, da bi to opremo skupaj naročili pri Pohištvu v Kersnikovi ulici, ki že opremlja hotel Golte. Informativni ogled je že izvršen po tehničnem direktorju in njegovim sodelavcem arhitektom. V začetku

decembra bi morali dobiti idejne načrte za opremo, ki bo po zagotovitvi direktorja Pohišstva dokončana do 1. januarja 1970. Lahko predvidevamo, da bi bile brunarice pripravljene za uporabo za novo leto 1970. Naši brunarici sta locirani in zgrajeni v skrajnem desnem hribu (glejano od hotela proti zahodu). Zgornja polovica depandans je zgrajena iz betonskega zidu in vgrajena v živo skalo, vsi ostali elementi so leseni in montažne konstrukcije.

Depandansa ima v pritličju vhod z vetrolovom, družabni prostor, čajno kuhinjo, samske sobe z dvema ležiščema, družinsko sobo z dvema ležiščema, teraso in balkon. Poleg teh prostorov ima še umivalnico s tušem, shranjevalnico za smuči in drugo prtljago ter WC.

Na podstrešju so družinske spalnice z dvema oziroma tremi ležišči, skupinska spalnica z dvema ležiščema, v vsaki depandansi je skupaj 16 ležišč, od tega 6 v pritličju in 10 na podstrešju. V pritličnih prostorih se ležiščne kapacitete povečajo. Ker sta obe depandansi grajeni na zelo strmih pobočju je možno kasneje, kadar bodo sredstva na razpolago, dograditi še nove ležiščne kapacitete ali prostore za druge potrebe in sicer pod sprednjim delom pritličja.

Depandanse bodo ogrevane s centralno kurjavo, na razpolago bo

topla in mrzla voda, čiščenje in vzdrževanje pa bo opravljalo osebje hotela Golte. Do depandans bo vodila dva oziroma 1,20 metra široka makadamska cesta. Terasa bo nudila vsakemu bivalcu izreden pogled na Podmedvedjak oziroma smučišča. Terasa v depandansi je tudi dovolj velika za vse letoviščarje in ne bo imel nihče občutka, da je utesnjen, oziroma da so prostori premajhni, kakor je običaj v večini planinskih domov. Iz tega lahko zaključimo, da je v depandansah zagotovljeno letovalcem vse razkošje, od nas pa je odvisno kako bomo to koristili.

Ko smo pred enim tednom dopolnjevali podatke o stroških vzdrževanja in uslug smo ugotovili, da je hotel Golte bistveno menjal cene uslug, to pa verjetno na osnovi temeljitejšega proučevanja stroškov poslovanja ob novih cenah osnovnih živilskih artiklov itd.

Usuge in stroški Enota Dnevno

1) Ogrevanje s centralno kurjavo z vnešenimi, fiksnimi in var. stroški Letno	1,35	508,00
2) Voda po pogodbi 1 m ³	20,01	
3) Vzdrževanje depandans s potr. mat. dnev. čiščenje in vzdrževanje okolice depandans	1,80	
4) Usuge za vzdrževanje naprav (brez vnešenih mater. — vode elek. centr. kurjave) delovna ura	12,00	
5) Cene za pranje in likanje perila: — pranje 1 kg perila	2,40	
Likanje perila — rjuhe 1 kom.	0,35	
— prevleke za blazino 1 kom.	0,25	
— prevleke za odejo 1 kom.	0,35	
— brisače	0,15	
— namizni prti	0,40	
— (se povečajo za višjo ceno vode)		
6) Hrana v samopostrežni restavraciji: — zajtrk	4,00	
— kosilo	10,00	
— večerja	10,00	
— enolončnica	6,00	24,00
Abonma v restavraciji hotela: — zajtrk	5,00	
— kosilo	15,00	
— večerja	15,00	35,00

(Nadaljevanje na 9. strani)

O GOLTEH - V RAZPRAVO

Na osnovi teh podatkov, ki pa še niso fiksni, lahko ugotovimo, da bo stalo enodnevno bivanje v brunaricah na Golteh:

Prehrana	Samopostrežna restavracija	Hotel
— abonma	24,00	35,00
— ostali stroški (stroški in gondola)	15,00	15,00
— nočnina	5,00	5,00
Skupaj	44,00	55,00

V tem primeru bo potrebno dodati, da pa bi samo koriščenje zgornjih uslug pogojevalo 20 odstotni popust. Ceneje bi se dalo letovati le takrat, kadar bi posameznik koristil poleg naprav le enolončnico, potem bi takšen enodnevni izlet po osebi znašal 16,00 dinarjev in sicer vožnja z gondolo in enolončnico.

Ce realno presodimo o možnostih koriščenja vseh bivalnih kapacitet v brunaricah (32 ležišč) lahko ugotovimo, da vseh bivalnih kapacitet vsaj v prvem letu ne bomo izkoristili. Zato bi bilo povsem umestno in gospodarno oddati eno brunarico v najem hotelu Golte. Hotel Golte

krajše zdravstvene in delovne rekreacije.

Ne bi na široko razlagali pomembnosti obeh vidikov rekreacije, toda pri nas in v svetu sta znana oba načina; seveda pa se morata izvajati pod nadzorstvom ali mentorstvom zdravnika s primerno terapijo, prehrano, okoljem itd. O tem programu se bomo bolj temeljito pogovorili z zdravstveno in socialno službo podjetja in v končni fazi bo pripravljen temeljit program.

Zdravstvena in delovna rekreacija je potrebna marsikateremu delavcu EMO, posebno pa tistim, ki delajo v obratih in na delovnih mestih, kjer so slabi zdravstveni pogoji oziroma so fizično zahtevna dela. Takšnih delovnih mest je v podjetju precej, še večje pa je število delavcev, ki so zaradi takih pogojev zdravstveno in fizično prizadeti. Po grobih ocenitvah gre za približno 200 delavcev in delavk, ki bi bili potrebni zdravstvene rekreacije. Takšno stanje pogojuje nizko produktivnost prizadetih, povečuje bolniški stalež, ki pogojuje večje dajatve Komunalnemu zavodu za socialno zavarovanje. Za prizadete pa nastaja še en negativen element tj. relativno nizki osebni dohodki, da o drugih problemih sploh ne govorimo. Menimo, da bodo te naložbe v tako imenovano

cena približno 60.000 dinarjev več. Toda pri tem lahko zaračunamo minimalno ceno za nočnine tj. 5,00 dinarjev, kar znaša 18.520 dinarjev. Na ta način nam bi ostalo še za morebitne dotacije članom kolektiva pri plačilu nočnin, ki bi tako lahko ceneje letovali in v čim večjem številu.

Ostalih 6 ležišč skozi celo leto bi rezervirali za športno rekreacijo

članov kolektiva za enodnevne ali večdnevne izlete v ta turistično športni center na Podmedvedjaku.

To so zdaj osnovne misli in predlogi službe, toda radi bomo sprejeli dobre predloge sindikalne organizacije, zveze mladine EMO in drugih društev ter posameznikov.

Predloge pismeno pošljite splošni službi ali pa se osebno zglasite v tej službi zaradi konsultacije.

Dejavnost organov upravljanja v letu 1969

Leta 1970 bomo praznovali 20-letni odkar so začeli delovati prvi delavski sveti. Od takrat pa do današnjih dni je doživljalo naše samoupravljanje številne gospodarske in druge težave, za katere pa lahko mirno in s ponosom trdimo, da smo jih vedno reševali v dobro našega gospodarjenja. Sicer pa bomo morali ob dvajset letnici samoupravljanja več in bolj široko pisati, saj obstoje v tem velike izkušnje, ki jih lahko koristi današnja generacija. Zato naj bo v tem sestavku beseda le o delu naših organov upravljanja v letu 1969.

V tem letu smo nedvomno pogrešali večjo aktivnost naših dosedanjih zborov proizvajalcev. Ti so delovali le od časa do časa samoiniciativno, ko so nastali nekateri problemi nagrajevanja. Čeprav njihova aktivnost ni bila, če tako rečemo »plansko« organizirana, so imeli vendarle velik in uspešen vpliv na nekatere gospodarske probleme. Njihova dejavnost se je občutila v prizadevanju za izpolnitev planskih nalog v vseh obratih. Da pa ni bila bolj smotrna in bolje organizirana, so vzrok precejšnje spremembe v organizaciji dela in pa spremembe na področju organizacije samoupravljanja, ki še sedaj niso zaključene.

Pri svetih delovnih enot zasledimo na vsaki seji razpravo o tem kakor organizirati delo, da bo dosežen mesečni plan proizvodnje. Tudi ti so se morali večkrat spopasti z velikimi težavami in ne moremo zanikati njihovega velikega prispevka za uspehe, ki so bili doseženi v letu 1969. Značilna poteza dejavnosti svetov delovnih enot, je velika skrb za delovnega človeka. Te svoje dejavnosti niso v vsem času njihovega delovanja nikdar zanemarili. Ta skrb se odraža v velikem prizadevanju za izboljšanje delovnih pogojev na posameznih delovnih mestih ter v materialni podpori sodelavcem, ki se znajdejo v težavnem položaju zaradi bolezni in drugih pojavov, ki prizadenejo sodelavce in njihove družine.

Kot vemo je delavski svet spomladi razpisal volitve v or-

gane upravljanja, ki pa niso bile izvedene, ker je bil sklep o razpisu pozneje preklican zaradi stališča sindikatov, naj bodo volitve po spremembah statutov po XV. ustavnem amandmaju. Tako je bil mandat za vse organe upravljanja podaljšan za leto dni.

Delavski svet je v letu 1969 razčlenil marsikatero gospodarsko in drugo vprašanje. Tako je bilo treba že v začetku leta postaviti na podlagi pokazateljev v zaključnem računu gospodarske smernice za leto 1969. Te smernice so bile sprejete na 10. redni seji dne 17. februarja 1969. in so vsebovale ukrepe, ki jih je potrebno storiti, da bomo dosegli dober poslovni uspeh koncem leta. No, ta naš poslovni uspeh bo pokazan v zaključnem računu, ki ga bo obravnaval delavski svet v mesecu februarju 1970 leta. Nadalje je delavski svet obravnaval gospodarsko stanje podjetja vsako četrtletje ter ugotavljal, če se poslovanje podjetja odvíja v skladu z danimi smernicami. Številne razprave so bile na sejah delavskega sveta tudi o našem sistemu delitve dohodka in osebnega dohodka ter o spremembah notranjih pravnih aktov. Take spremembe zasledimo skoraj na vsaki seji delavskega sveta.

Čeprav je bilo nekajkrat postavljeno vprašanje sklepčnosti na sejah delavskega sveta, ne moremo reči, da bi bila udeležba na vseh sejah slaba. Treba je vedeti, da imajo tudi člani delavskega sveta, poleg svoje funkcije v delavskem svetu, ki je seveda primarna še mnoge delovne obveznosti, zaradi katerih se včasih ne morejo izogniti opravičeni odsotnosti na sejah. Čaka pa jih do konca mandatske dobe še veliko in odgovorno delo, saj bo moral delavski svet sprejeti v najkrajšem času številne spremembe notranjih pravnih aktov. Za sprejetje takih sprememb pa mora biti na seji najmanj dvetretinska večina. (Nadaljevanje na zadnji strani)

Smučišča na Golteh...

ima 50 ležišč (dokler ne dogradijo novih kapacitet v Mozirju), zato je zelo zainteresiran, da si pridobi nadaljnje ležalne kapacitete. Zaradi tega dejstva imamo lepo prednost, ki jo moramo izkoristiti. Pogoji pa bi morali biti:

Cena naj bi bila določena na osnovi pavšala 25,00 dinarjev po ležišču za en dan, ne glede ali so ležalne kapacitete izkoriščene ali ne. Poleg zgornje cene pa bi hotel Golte še plačal približno 5,00 dinarjev raznih stroškov kot so: ogrevanje, voda, vzdrževanje, pranje, likanje, upravnorežijo ter takse.

Pri tem pa bi si naše podjetje pridrževalo pravico, da bi ta pogodba veljala le eno leto, ter bi v tem času imeli delavci EMO nekatere olajšave poleg tistih, ki jih bo vsak zase deležen (20 % popusta pri koriščenju vsaj dveh obrokov hrane). Olajšave bi želeli imeti še pri nižji ceni za koriščenje gondolske žičnice, sedežnice in drugih uslug (za 50 odstotkov). Takšen popust pa bi dosegli na osnovi dokazila tovarniških osebnih izkaznic, ki bi jih morali izdati ne zaradi koriščenja popusta, temveč bolj zaradi reda v podjetju.

Pavšalna najemnina, ki bi jo prejeli od hotela Golte, pa bi namenili predvsem za izvajanje daljše ali

nematerialno stimulacijo imele tudi svojo ekonomsko opravičenost.

Ce se odločimo za zgoraj navedeno varianto, tj. da eno brunarico v celoti oddamo v najem hotelu Golte, drugo pa koristimo za lastne potrebe, potem je izračun sredstev, ki bi jih prejeli naslednji:

Pavšal za koriščenje ležalnih kapacitet:

Dnevno ležišče	16 x 365	Letno
najemnina Golte	25,00	146.000

Ta sredstva bi lahko samo namenili letovanju v brunarici za tiste, ki bodo na zdravstveni rekreaciji. Če bi zaračunali polno nočnino tj. 15,00 dinarjev potem bi znašala letna

Dnevno ležišče	10	Letno
24 izmen po 10 delavcev	10	240
abonma 24,00 in stroški 5,00	29,00	103.850

V tem izračunu nismo obračunali letovanja v brunarici za tiste, ki bodo na zdravstveni rekreaciji. Če bi zaračunali polno nočnino tj. 15,00 dinarjev potem bi znašala letna

II. DELOVNA KONFERENCA ZMS - EMO

Lani prav ob koncu leta se je vršila v EMO II. delovna konferenca mladine tovarne EMO. Dnevni red je bil naslednji: Mladina in tovarna. Najprej smo pozdravili navzoče goste, ki so prišli pozdraviti našo konferenco in s katerimi sodelujemo. Goste smo imeli iz Železarne Jesenice, Stol Kamnik, iz obrata TOBI - Bistrica in predsednika Obk ZMS Celje, Jožeta Volfanda. Od naših vodilnih pa sta se konference udeležila glavni direktor Rado Bremec in sekretar OZK EMO Stane Verbič.

Konferenco je vodilo delovno predsedstvo: predsednik Adolf Zvižej, člana pa Rudi Lamper in Zvonka Knez.

Po uvodnem referatu predsednika ZM EMO Frica Kotnika, so se odvijale diskusije, ki so se nanašale na vprašanja nadaljnega razvoja tovarne, o poslovnem uspehu podjetja v tekočem letu. Posebno je bila obravnavana problematika orodjarne. Toda kljub temu, da so nekatera vprašanja res bila zanimiva in proti nikomur osebno naperjena, se je stvar okoli teh problemov zasukala na ostrino in mislim, da je tu napaka. Mladi naj danes postavljajo vprašanja, diskutirajo pa četudi je včasih kaj nepravilnega, ampak zaradi tega že ni treba izvajati nekih svojih načel, čisto zasebnih, in tako zapirati vrata pred seboj. Mislim, da se z odkritimi pogovori več naredi kot pa da se stvari postavljajo na špico, če se tako izrazim.

Konferenca je tudi sprejela stališča, ki jih je izoblikovala III. RK ZMS, katera so bila objavljena v prejšnji številki »Emajlirca«.

Potrdili smo tudi sklep, da se sodeluje v akciji »Dinar za Banjaluko«, kjer naj bi vsak mladinec dal 1 N-dinar prostovoljno za Banjaluko in tako pomagal v tej solidarni akciji. Kdo pa ne bi hotel dati 1 N-dinar pa naj to sporoči predsedniku mladine EMO.

Mnogo je bilo tudi govora o sprejemanju mladih v ZK, kjer naj bi se zavzeli ostrejši kriteriji za vstop, kdo pa naj bi bil od mladih predlagan v ZK pa naj prej aktivno dela v ZM in ga šele potem ZM predlaga za vstop v ZK. Ker je res da precej mladih ne deluje po osnovnih načelih ZK in se izogiba delu v organizaciji ZM.

Veliko govora je bilo tudi o odnosih starejši - mladi in obratno. Tu so bile razne diskusije, kako mladi velikokrat malomarno opravljajo delovne dolžnosti, ko prihajajo na delo sploh starejših ne pozdravljajo, se vedejo kot da niso v tovarni, ampak ne vem kje in razne druge obtožbe, ki pa so na žalost

velikokrat resnične. Mladi dajmo enkrat s tem končati in vedimo se dostojneje proti tovarni in svojim sodelavcem.

Obravnavana je bila tudi problematika striženja las, na kar je odgovoril tov. Zdolžek Marjan, da kdor se ne pokorava predpisom HTV EMO, katere je potrdil CDS, da pač mora hočeš nočeš, k frizerju, če hoče biti zaposlen v našem podjetju. Kritizirano je bilo tudi razno samovoljno nastavljanje na boljša delovna mesta, a da pogoji za tako delo niso popolni.

MLADI V EMO

Take kritike, mislim da so pravilne, saj imamo mi precej ljudi z nedokončanimi srednjimi izobrazbami na enostavnih delovnih mestih.

Precej kritike je bilo tudi na štipendiranje na nekaterih šolah in štipendijski politiki v našem kolektivu.

Vrstila so se še vprašanja kdaj bo dokončno urejena mikro organizacija, vprašanje investicij, na vrsti je bil tudi osebni dohodek zaposlenih in možnost povišanja osebnega dohodka na zaposlenega, problem in kvaliteta tople malice in še druga vprašanja.

ZM EMO in vse vas vabim, da v prihodnje čimveč sodelujete v naših akcijah in podobnih konferencah, saj se bomo tako bolj spoznali in lahko aktivneje delovali.

MLADINA IN TOVARNA

Danes naj bi naša konferenca spregovorila o odnosih mladih do delovne organizacije, v kateri so zaposleni in pa sploh o problematiki, ki v podjetju nastaja. Če govorimo o obdobju med I. in II. konferenco bi lahko označil številne probleme, s katerimi smo se srečevali. Letošnja dejavnost mladih je bila bolj enostranska, bolj smo se udeleževali športnih in ostalih srečanj, saj smo si že po programu zarisali tako pot, saj letos praznujemo pomembno obletnico kolektiva in smo vsaj na ta način aktivno delovali v programu praznovanja, ki traja leto dni.

Aktivno smo se udeleževali vseh javnih manifestacij in prirejalih tudi temu primerne proslave. Ko se vprašujemo koliko mladine dela v organizaciji sami, koliko pa je aktivnih in željnih za delo v organizaciji ZM, nehote pomislimo, kakšna je skrb danes za mladega človeka, koliko lahko taka organizacija nudi in kje ter kako pomaga pri reševanju številnih

problemov. Mislim, da bi bilo treba mladinsko organizacijo samo bolj ravnopravno smatrati in ji dati tudi naloge, seveda po možnostih, ki naj bi bile za tako organizacijo zanimive. Imamo tudi mlade v samoupravnih organih, v vseh ostalih družbeno političnih organizacijah, občinski skupščini, v društvu LT. Vseposvoda so mladi, vendar večjega odmeva zato nikjer ni, in to se že vidi pri samem dotiranju sredstev določenim organizaciji. Večji posluh za mlade bi morali imeti tudi tisti prvi predpostavljeni, saj v mnogih primerih pride do zasmehovanja določenih ljudi, ki delajo v tej organizaciji. Mislim, da sedaj, ko ni mladina več nosilec tistih velikih delovnih akcij na prostovoljni bazi, da je lahko vrednota take organizacije vseeno na določeni višini, čeprav se ta organizacija prilagaja času in potrebam.

Veliko smo letos pisali tudi v našem časopisu o naših akcijah, delu, toda nihče drug ni omenjal dela mladih, razen mene in nekaterih sotovarišev. Mislim, da bi lahko tudi drugi omenjali delo mladih, dajali smernice, kar bi vsekakor dobro vplivalo na samo aktivnost, mladi pa bi videli, da res starejši zasledujejo in pomagajo organizaciji, ker pa tega v dvojni meri ni, pa se to pogreša in bi bilo treba to popraviti. Veliko smo že govorili o prehodu na 42-urni tednik, pa do danes še ni nič, čeprav bi bilo mogoče in bi morali preiti takoj na tak delovnik, samo treba se je prej z ljudmi pogovoriti, treba je imeti razumevanje in dostop.

Mnogo je danes mladine pri nas, ki se izobražuje po vseh šolah od dopolnitev osemletke pa do fakultete, če pa gledamo koliko mi dobimo od teh ljudi potem mislim, da ni vprašanja če ne bomo tak kader, ki ga šolamo vezali na sebe bo EMO podjetje za štipendiranje dolo-

čenega kadra. Mislim, da se je treba tu zamisliti in najti tako pot, da bo v korist podjetju, ne pa v škodo.

Drugo kar se mi zdi nepravilno je to: mi imamo ne vem koliko nekih ograj in ključavnic čez ključavnico po obratih.

Ne vem zakaj vse to, ali imamo res toliko denarja, da ga lahko mečemo v stran, po drugi strani pa notranje posojilo, to pravim zato, ker nam v podjetju dela mnogo drugih podjetij usluge, ki so včasih potrebne, velikokrat pa ne in bi lahko za tisti denar sami napravili. Govora je že bilo, da bo tega konec, ampak za to še ni izglede.

Problemi osebnih dohodkov še vedno nastajajo, včasih prav tam, kjer večina misli, da je najbolj v redu. Treba bi bilo zares pretehtati vsak oddelek posebej, ker so razlike že pri samih transporterjih.

Sodelovanje z ZK in sindikatom je bilo kar v redu in upam, da bo tudi v bodoče še boljše potekalo. Mladi, pa mislim, bi morali bolj pazljivo gledati na delo starejših komunistov in jih v vsem dobrem posnemati, saj so smernice za delo ZK tudi naše smernice in jih moramo izvajati po svojih močeh. Rekreativna sama ni na najboljšem nivoju. Z delom in ostalimi sredstvi smo uredili dom v Crikvenici in na Golteh, samo moramo pa pripomniti, da same cene danes ne odgovarjajo žepu delavca in da smo izgubili na vrednosti objekta zaradi visokih cen in bo to odbijalo zainteresirane, da bi šli na tako drag oddih, pa čeprav potreben. Zato ne vem kdo bo odgovarjal zahtevam delavcev, ko bodo vprašali kje je tisti najcenejši rekreacijski center. Vprašanje kvalitete, ki je precej aktualno pri nas je vedno in bo na tapeti. Zakaj je tako?

Fric Kotnik

SPOMINI NA KORNATE

Akcija podvodnega krožka LT
V svetu tišine - na lovu za ribami,
školjkami in amforami

(Nadalj. s prejšnje številke)
Naravnali smo krmilo na severozahod proti otoku Jadro, Levrnaku naprej proti Dugem otoku. Pluli smo med otokom Kornatom in zunanjim otočjem.

V gornji zaliv Žuta smo uspešni priti še pred sončnim zahodom. V zalivu smo vrgli sidro in se pripravili za prenočitev na ladji. Na posesivu so nas sprejeli kot častne goste.

Ladjarjeva žena nam je pripravila večerjo, ki je sestajala samo iz rib, vendar pripravljenih na štiri različne načine.

Naslednje jutro smo dvignili sidro in usmerili ladjo med Kornatom in Žutom proti Murterju.

Ko smo zapuščali najjužnejši rt Žuta, se je nebo v hipu stemnilo, morje se je vznemirilo in pozno zvečer smo še zadnji hip ujeli varno murtersko pristanišče.

ELDORADO KONJEV

Med vožnjo okoli Kornatov smo se prvič ustavili ob otoku Jadro.

»Glejte!« je dejal čolnar. »V tem zalivu bi lahko prenočevali. Trava raste vse do morja. Če je zaliv ozek in dolg, še ne pomeni, da predstavlja za ladjo varno zavetje. Bistveno je, da skale nad gladino niso preveč ostre in da raste tik nad gladino trava. Če je obalni pas gol, pomeni, da je nekdo moral uničiti travo. Kdo? Veter in morje. To dvojce bi uničilo tudi ladjo.«

Na terenu ob Jadru smo našli ribe velikanke, od katerih so največje imele gotovo dosti več od enega metra in so morale tehtati tudi preko deset kilogramov. Toda njihov čut za varnostno razdaljo je bil naravnost presenečljiv. Vsak poskus približevanja je bil več kot smešen. Opazili smo jih v globini deset metrov. Ko si se želel ribi približati, je mirno plavala v varni razdalji v globino; sledil si z vsemi napori v globino petnajst metrov in tudi do dvajset, dokler ni voda postala temno modra, in dokler nisi videl samo še nežne sence v grozeči temi pod seboj; dlje se nismo spuščali. Spoznali smo, kako v takem trenutku prevzame človeka želja in sla po trofeji, da se do-

stikrat poda povsem na mejo med življenjem in smrtjo.

Na Jadru smo odkrili lep lovski revir, kjer ribe sicer niso bile tako velike, so pa bile bolj dovzetne za naše želje, zvijače in — strelce. Za kosilo smo si naložili nekaj izredno lepih vran in picov.

Trofeja dneva pa je bilo odkritje votline s kovalami, imenovanimi tudi »konji«. Konja ni lahko ujeti. Prvič, ker se običajno nahaja sorazmerno globoko, drugič, ker je plašna riba. Ko ga vznemiriš, se skrije v zadnji konec svoje votline in

čaka, da nevarnost mine. Kovala je zanimiva riba. Okusna je, razen tega pa ima v glavi za očmi, dvojce kamnov, ki rastejo na podoben način kot biseri. Obdelani ali neobdelani so ti kamni cenjeni, ker služijo za okras ženskih ušes — kot uhani.

V votlini je bilo kakih troje koval. Vojko je izločil največjo, ostale so ušle. V trenutku, ko smo opazovali uspešno »očesno operacijo« konja, nas je obsedla fanatična želja za lovom na koval, toda naša želja se je na pol uresničila šele naslednji dan, ko smo se ustavili neke na polovici otoka Žuta.

Trije smo v globini nekaj nad deset metrov odkrili več votlin s kovalami in ugorji. Imeli smo občutek, da so vse ribe Jadra-

na zašle v te luknje. Potapljali smo se tako intenzivno, da smo bili na koncu res povsem izčrpani. Potegnili smo ven kakih šest kilogramov vran. Vrane smo streljali samo mimo grede; zasledovali smo koval in ugorje. Ugorji so se takoj poskrili v svoje ozke špranje, koval pa so se precej hladnokrvno sprehajale iz luknje v luknjo. Bilo jih je toliko in tako velike so bile, da smo ta teren kasneje v pripovedovanju imenovali »eldorado konjev«.

Na žalost pa smo imeli s konji smolo. Ko sem pod vodo po neuspelem strelu napenjal puško, sem opazil kako Tone s svojo »luftarco« dobesedno drega v lepega konja, toda strelice od nikoder. Kaj naj to pomeni?! Kijski konj ni bil njegov. Šele na površini je prav besen povedal, da mu je puška »sabotirala«. Vojku se je nekolikanj za tem zlomila ost, tako da ostala brezhibna samo še moja »fedrača«. In res, zadel sem dvo-kilogramskega konja, toda čeprav sem streljal iz razdalje pol metra, je bila vzmet tako oslABLJENA, da ga niti prebodel nisem, kar ne pomeni dosti več, kot če bi ga zgrešil. Riba je samo malo vztrepetala in se poslovila — za vselej, za njo pa tudi ostale — koval namreč, ki so se naveličale igre na življenje in smrt. Ko sem na površini zajel svežega zraka, sem preklel puško in vzmet in zarobantil, da

se je penilo morje od strahu.

V teh trenutkih smo lovili samo večje ribe, vsaj nad pol kilograma. Samo dva sta z lova prinesla manjši ulov.

»Kako morete na takem terenu moriti take ribe zarodke?!« je zmajal z glavo kuhar, ki se je bil že navadil na peko samo večjih primerkov.

»Izgubile so se pa smo jih iz usmiljenja vzeli s seboj, da ne bi brez orientacije tavale naokrog,« sta se opravičevala.

»Ampak izsledila sva eno ribo, veliko kot kit. Brezskrbno je zaplavala v votlino komaj deset metrov globoko. Zajela sva sapo in hotela brezskrbno ribico lepo presenetiti v njeni »bajtici«. Ribica pa naju je prehitela in je ona naju presenetila, ker je neopazno, medtem ko sva midva zajemala sapo, odplavala na obisk k sosedi.«

Na Žutu smo nekega popoldneva potegnili na krov tudi električnega skata, ki je bil še po dvajsetih minutah pod tako napetostjo, da se ga nisi smel dotakniti. Ladjar se je le rahlo obregnil obenj, pa se je stresel po vsem telesu, tako kot sva se običajno tresla midva z Maksom, kadar sva lovila brez oblek.

»Saj je nabit kot termoelektrarna in lahko iz njega napelimo električno omrežje po ladji,« je po tem kratkem stiku ugotovil ladjar.

(Se nadaljuje)

Kuharjevo veselje...

NAMIZNI TENIS

V nedeljo, 18. 1. 1970 je bilo v telovadnici Partizana v Gaberju prvenstvo EMO v namiznem tenisu v organizaciji mladine in v sklopu proslav 75-letnice.

Prijavljenih je bilo 26 tekmovalcev, žal pa so nekateri pokazali premalo resnosti in se niso udeležili tekmovanja.

Igrali so na izpadanje, tako da so se na koncu uvrstili v finale 3 igralci.

Najprej sta se v finalu pomerila Končan in Oplotnik. Prvi set je pripadal Oplotniku in sicer 21:18. V drugem in tretjem pa se je neumorni Končan razigral in s točnimi in raznovrstnimi udarci dobil igro z 21:15 in 21:14.

V drugi igri sta se pomerila Mrzlak in Končan. Slednji ni bil kos mlademu Mrzlaku, ki je predvsem z dobrimi servisi na-

sprotnika onemogočil in lahko dobil prvi set z 21:9. V drugem setu sta si bila nasprotnika enakovrednejša, vendar je vseeno zmaga pripadla zasluženemu Mrzlaku, ki je dobil drugi set z 21:15.

V zadnjem finalnem srečanju sta bila nasprotnika Mrzlak in Oplotnik. Mrzlak je bil premočan nasprotnik. Z dobrimi servisi, raznovrstnimi udarci ter dobro obrambo je povsem onemogočil nasprotnika, z lahkoto dobil oba seta z 21:11 in 21:10 ter zaslužen zasedel 1. mesto. Pokazal je predvsem koristno igro in prejel pokal.

Drugi je bil Končan, ki je dokazal, da se še vedno lahko kosa z mnogo mlajšimi nasprotniki in da mu je še malokdo kos. Za drugo mesto je prejel nagrado lopar za namizni tenis.

Tretje mesto je zasedel Oplotnik.

Vsem sodelujočim hvala za športno borbo, zmagovalcem pa iskrene čestitke.

Adolf Žvižej

Tovarna in mladina

(Nadaljevanje z 10. strani)
pa je vprašanje večjega obsega, zelo pa bi bilo treba spremeniti čut odgovornosti nadrejenih in delavcev.

Pri nas v mnogih primerih nalagamo, razlagamo, transportiramo kakor je komu všeč, ne glede na škodo, ki se tu povzroča. Nihče se ne najde, ki bi opozoril na take nepravilnosti, ampak v večini primerov zatisne oko in gre dalje. Ukrepi proti temu ni in stvar izgleda normalna do konca meseca, ko se vidi koliko je slabe posode ravno zaradi takih malenkosti.

Mislim, da nekaj problemov sem navedel, upam pa, da me bodo še drugi diskutanti dopolnili.

Kotnik Fric

Svojim sodelavcem in sodelavkam se najtopleje zahvaljujem za darilo, dekor oddelku pa želim še v prihodnje obilo delovnih uspehov.

Marija Jošt

Sodelavcem v skladišču gotove posode in računovodstvu se iskreno zahvaljujem za darilo ob odhodu v pokoj.

Vinko Grošelj

DEJAVNOST ORGANOV UPRAVLJANJA

(Nadaljevanje z 9. strani)

Na 17. redni seji 7. oktobra 1969 je delavski svet sperjel načrt in program razvoja podjetja do leta 1970. Pri sprejetju tega važnega akta, ki so ga izdelale strokovne službe, gre nedvomno zasluga za veliko prizadevanje tudi vodstvu podjetja z glavnim direktorjem na čelu. Sprejeti program je postal sedaj naša stvarnost, ki jo bo treba na vsak način uresničiti, če se hočemo izvléci iz naše otroposti in zaostalosti ter našo proizvodnjo modernizirati tako kot smo jo načrtovali.

Znano je, da je bilo delo upravnega odbora zlasti v letu 1969 zelo pestro, bogato in seveda tudi zelo odgovorno. Čeprav se delo nekega organa ne meri po sejah, naj vendarle omenimo, da je imel upravni odbor

v svoji mandatni dobi doslej že 40 rednih in 16 izrednih sej kar pomeni, da so bili člani upravnega odbora na sejah približno 300 ur ali 35 delovnih dni (osemurnik). Skozi seje upravnega odbora je šla vsa gospodarska in druga problematika. Pri tako intenzivnih gospodarskih in drugih spremembah so morali člani upravnega odbora zelo kritično presojati vse predloge ter sprejeti sklepe s polno odgovornostjo.

Bogato in plodno delo upravnega odbora pa bo razvidno iz letnega poročila o dejavnosti organov upravljanja, ki ga vsako leto pripravi samoupravni sekretariat. Najvažnejše pokazatelje iz tega poročila bomo objavili kolektivu v eni prihodnjih številčk našega lista.

Ob moji predčasni upokojitvi se vsem mojim sodelavkam in sodelavcem iskreno zahvalim za vso pozornost, ki so mi jo izkazali ob odhodu iz tovarne.

Posebno se zahvaljujem vodstvu samoupravnih organov in upravi podjetja s tov. direktorjem na čelu za sprejeto darilo in za poslovilne besede na svečanem sprejemu.

Istočasno se zahvaljujem tudi tov. dr. Čakšu za vso pomoč, ki mi jo je nudil v času moje bolezni.

Še mnogo uspehov pri nadaljnjem delu Vam želi in Vas pozdravlja

Goršek Marija

Vsem, ki ste ob težki izgubi našega dragega očeta

LENKO FRANCA

z nama sočustvovali, mu darovali cvetje in ga spremili na njegovi poslednji poti – iskrena hvala!

Hčerki: Silva in Andreja

Ob bridki izgubi moje nadvse dobre mame

FELDIN ANTONIJE

se iskreno zahvaljujem upravi EMO in Sindikalni podružnici EMO za darovane vence sin Ernest z družino

ZAHVALA

Ob težki izgubi dragega očeta GRUBER PETRA, se sodelavcem sklad. sur. polizd., pripravi dela in sindikatu iskreno zahvaljujem za izrečeno sožalje in vso izkazano pozornost ob njegovi zadnji poti

žalujoči sin Lado z družino

ZAHVALA

Ob izgubi dragega očeta FRANCA MIHELINA se iskreno zahvaljujem vodstvu podjetja, sindikalni podružnici in računovodskemu sektorju – posebno pa sodelavkam strokovnega knjigovodstva za darovane vence in izražena sožalja.

Žalujoča hčerka Ruža Soln z družino

PISMO

Iskreno se zahvaljujem celotnemu kolektivu tovarne EMO Celje za vso pozornost, katero mi je izkazal ob priliki moje upokojitve. Prav lepo se zahvaljujem za pogostitev in darilo, ki je bilo hvaložno sprejeto.

Posebno pa še iz srca zahvaljujem svojim kolegom, sodelavcem iz moje delovne skupine 232, ki so mi ob odhodu v pokoj poklonili dar, ki mi bo vselej nepozaben spomin na kolektiv mojih tovarišev in sodelavcev in obenem spomin na dolgoletno službovanje v tovarni EMO Celje.

Hkrati želim vsemu kolektivu srečno, zdravo in uspehov polno novo leto 1970 in še obilo tesnega sodelovanja.

Še enkrat prisrčna hvala celotnemu kolektivu.

Trebovc Franc

Emailirec

Časnik izhaja v okviru enote za informacije in tisk dvakrat mesečno v nakladi 4800 izvodov in ga dobijo vsi člani kolektiva brezplačno. Ureja ga uredniški odbor: Franc Berginc, Drago Hempt, Tone Krebs, Franc Knafelc, Vera Tržan, Vili Končan in Eva Orač. Glavni in odgovorni urednik Eva Orač. Naslov uredništva Celje, Mariborska 86, telefon 39-21, interna 245. Tisk in kličje CETIS grafično podjetje Celje